

תפ"ח 15516/10/16 - מדינת ישראל נגד מוחמד ג'ולאני

בית המשפט המחוזי בירושלים

24 מאי 2017

תפ"ח 15516-10-16

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד

כב' השופט כרמי מוסק

כב' השופטת שירלי רנר

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
מוחמד ג'ולאני ע"י ב"כ עו"ד מוחמד מחמוד

המאשימה
נגד
הנאשם

גזר דין

1. על פי הודאת הנאשם בכתב אישום מתוקן, הנאשם הורשע בעבירה של קשר לסיוע לאויב במלחמה על פי סעיף 99 (א) בצירוף סעיף 92 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"), עבירה של מגע עם סוכן חוץ לפי סעיף 114(א) לחוק, ועבירה של חברות בארגון טרור לפי סעיף 3 לפקודה למניעת טרור, תש"ח - 1948.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם ראה עצמו, החל משנת 2005, כחלק מארגון החמאס שהנו ארגון טרור. בשנת 2016 קשר הנאשם עם אחרים לייצר מטען חבלה ולבצע באמצעותו פיגוע התאבדות רחב היקף בעיר ירושלים, על מנת לפגוע בכמה שיותר תושבים יהודים, בשם ובמסגרת ארגון חמאס. במהלך פרק זמן מסוים, בשנים 2015 - 2016, פנה הנאשם לאחד בשם סאלח סבאח, והציע לו לבצע יחד עמו פיגוע חבלני. הנאשם אמר לסאלח

שהוא מנסה לרכוש נשק לצורך ביצוע פיגוע, והנאשם אף פנה לפעיל חמאס בעזה, על מנת שזה יצור קשר עם סאלח, באמצעות הפייסבוק, וכך היה. סאלח השיב לנאשם כי הוא אינו מעוניין להצטרף למעשים וניתק את הקשר עם הנאשם.

במועד אחר, שאינו ידוע, תכנן הנאשם לבצע פיגוע דקירה בשכונת פסגת זאב, הנאשם הצטייד בסכין באורך 15 ס"מ ונסע לפסגת זאב. לאחר שהסתובב בשכונה, הוא החליט שלא לבצע פיגוע מחשש שבית הוריו יהרס.

במועד שאינו ידוע, במהלך שנת 2016, החל הנאשם לחפש בפייסבוק אנשים המשתייכים לארגוני טרור על מנת לקבל הוראות וסיוע בהוצאה לפועל של פיגוע בתחומי ישראל. הנאשם יצר קשר עם אדם המכונה אימן עבדו מעזה, ושוחח איתו על כוונתו לבצע פיגוע בירושלים, לרבות האפשרות של פיגוע דקירה בשכונת פסגת זאב והנאשם אמר שהוא מעוניין לבצע את הפיגוע במקום בו כבר בוצע פיגוע על ידי שני קטינים, ביום 12/10/16. בהמשך, הנאשם יצר קשר עם אנשים נוספים מעזה, אשר כינו עצמם במשותף "**מחמוד**" (להלן: "**מחמוד**") דרך רשת הפייסבוק, אלה שלחו לו בקשת חברות, הנאשם ביקש מהם להוכיח שהם אכן פעילי חמאס והורה להם את הדרך לעשות זאת, אלה עשו כדבריו, וכך הנאשם השתכנע בהשתייכותם לזרוע הצבאית של חמאס, עז-אלדין אל-קאסם. הנאשם סייע למחמוד להשתלט על מחשבו האישי ומחמוד התקינו במחשבו של הנאשם תוכנה שבאמצעותה יוכלו לשוחח בחשאיות. הנאשם ומחמוד שוחחו על הדרכים באמצעותן יוכל הנאשם לבצע פיגוע המוני בירושלים, בין היתר בשימוש בתת מקלע לעבר חיילים, פיגוע באמצעות מספר מטעני חבלה. הנאשם הביע הסכמה לבצע פיגועים אלו, השתתף בתיכנונם ואף הסכים לבצע פיגוע התאבדות. מחמוד אמרו לנאשם שאף אם בית הוריו ייהרס, יהא מי שישלם למשפחתו את מחיר הבית. הנאשם ומחמוד החליטו כי הנאשם ייצר מטען שיישמש אותו לביצוע פיגוע. לשם כך מחמוד העביר לנאשם רשימה מפורטת של חומרים שעליו לרכוש ולהשיג לצורך ייצור מטען חבלה, לרבות גופרית, מסמרי פלדה וטלפון סלולארי. הנאשם, מעט לפני חודש יולי 2016, נסע לרמאללה, במטרה לרכוש חלק מהחומרים. הנאשם אכן רכש חלק מהחומרים על פי הנחיות שקיבל. כמו כן קיבל לידיו סך של 7,000 ₪, שהועברו אליו מאותם מחמוד, לצורך קניית חומרים לשם ייצור מטען חבלה. הנאשם ביצע ניסויים בחומרים שרכש במטרה לייצר את מטען החבלה.

כאשר נודע דבר הקשר למעשיו של הנאשם לאביו של הנאשם, ביקש הנאשם את סליחת אביו וזרק את החומרים שרכש ואף סיפר על כך למחמוד. **למרות זאת**, במהלך חודש אוגוסט 2016, יצר הנאשם קשר עם מחמוד והביע רצונו לבצע פיגוע. בהמשך הוא רכש חומרים לצורך הכנת מטען. לאחר מכן הנאשם הודיע למחמוד כי הוא מעוניין לבצע פיגוע התאבדות באוטובוס, כי זו "דרך האל" ואמר כי הוא יכול לבצע את הפיגוע באוטובוס ארוך בשכונת נווה יעקב. הנאשם סיכם עם מחמוד כי יבצע את פיגוע ההתאבדות מיד לאחר חג הקורבן, אולם הנאשם נעצר מספר ימים בטרם החג.

3. **ב"כ המאשימה** הפנתה לכך שמדובר במעשים חמורים, מעשים רבים, שמטרתם ברורה, והיא להוציא לפועל פיגוע שיגרור להרג נרחב ככל האפשר. הנאשם יצר לשם כך, בין היתר, מגע עם סוכן חוץ. הנאשם החל בצעדים ממשיים לביצוע תוכניתו ולבסוף אף הסכים לבצע פיגוע התאבדות ואף רכש חומרים מתאימים. מדובר במעשים שנועדו למוטט את החברה ויש להגיב על מעשים מסוג אלה בחומרה. אף שכתב האישום מונה אישום אחד, טענה המאשימה כי יש לקבוע שני מתחמים, האחד בנוגע למגע עם סוכן זר, מתחם שינוע בין שנתיים לארבע שנים, ולגבי יתר המעשים מתחם הנע בין 10 ל - 15 שנים, כאשר העונש, שבסופו של דבר ביקשה המאשימה שייגזר על הנאשם, עמד על 13 שנים. נטען כי הערך המוגן שנפגע הנו שמירה על חיי אדם, בטחון התושבים והמדינה. מדובר בנאשם דומיננטי, אקטיבי, שחיפש כל מי שיכול לסייע בידיו להוציא לפועל פיגוע. באה הפנייה לפסיקה אשר אמורה לתמוך בטענות המאשימה לעניין העונש.

מנגד, **הסנגור** הפנה לכך שמשפחתו של הנאשם הנה נורמטיבית וחיונית, ודבר זה בא לידי ביטוי במעשיו של האב שגרם לבנו, בשלב מסוים, לחזור בו מתוכניותיו. הנאשם נקלע להשפעה של גורמים שהשפיעו עליו. בסופו של דבר, המעשים לא יצאו אל הפועל. ההחלטות אליהן הפנתה המאשימה עסקו במקרים חמורים יותר והעונש על כן צריך להיות מידתי והוגן. הסנגור נסמך על פסיקה שלשיטתו תמכה בענישה קלה יותר מזו שהמדינה עתרה לה. הודגש גילו הצעיר של הנאשם. הנאשם הנו בן 23, ללא עבר פלילי, הודגשו הודאתו והחסכון שנגרם לזמן השיפוטי. נטען כי המתחם הראוי הנו 3 עד 7 שנות מאסר, והעונש הראוי הנו עד 5 שנות מאסר.

דין

4. מעשיו של הנאשם לא רק שהם חמורים מאוד ונועדו לגרום תוצאה קשה וכואבת בדמות פגיעה בחפים מפשע במספר גדול ככל האפשר, אלא נשזר בהם חוט של דבקות במטרה ועיקשות להוציא לפועל פיגוע רחב היקף ויהי מה. מלכתחילה, הנאשם ראה עצמו כחבר בארגון טרור מזה שנים רבות, דהיינו אין מדובר בגחמה של רגע או בקשר קצר מועד. הנאשם פנה לאותו סאלח ואף ערב בקשר עימו פעיל חמאס עזתי. משאותו סאלח סירב להצטרף לנאשם, הנאשם החליט לבצע פיגוע דקירה ואף עמד לבצע את זממו, הצטייד בסכין ויצא לשכונת פסגת זאב לבצע פיגוע דקירה. המעשה לא יצא לפועל אך משום החשש לגורלו של בית הוריו. לאחר מכן יצר הנאשם קשר נוסף, מתוך רצון לבצע פיגוע דקירה נוסף, ולא די בכך, הנאשם ביקש באמצעות אותם אנשים שכונו מחמוד, לבצע פיגוע המוני בירושלים. הנאשם דן עימם בדרכים השונות לעשות כן. הנאשם קיבל רשימה מפורטת של חומרים הנחוצים לצורך הכנת מטען חבלה. הנאשם החל לרכוש מוצרים אלה. הנאשם אף קיבל סכום של 7,000 ₪ לשם כך, עובדה המעידה על כך שהוא היה רציני מאוד למימוש כוונותיו והוצאתן לפועל, ולא רק זאת, אלא אף נתפס ככזה בידי אנשי חמאס האחרים. "גולת הכותרת" לחומרה שבמעשיו של הנאשם באה לידי ביטוי בכך שלאחר שנודע דבר מעשיו של הנאשם לאביו, והנאשם ביקש את סליחת אביו ואף זרק את החומרים, הוא יצר קשר, זמן קצר לאחר מכן, עם מחמוד בדבר רצונו לבצע פיגוע. בהמשך הוא רכש חומרים נוספים וגילה דעתו כי הוא עומד לבצע פיגוע התאבדות באוטובוס ואף סיכם על מיקום ביצוע הפיגוע ומועדו. מכל האמור, עולה התמונה של בחור צעיר, ללא הרשעות קודמות מחד, אולם, מאידך, הוא גילה מוטיבציה לאורך כל הדרך, מרגע קבלת ההחלטה, לבצע פיגוע שיגרור מספר רב ככל האפשר של נפגעים, השתדל להוציא כוונותיו אל הפועל, בדרך של הכנת מטען כאשר נקט בצעדים ממשיים לשם כך. אף לאחר שמעשיו נחשפו לפני אביו, הוא החליט ללכת בדרך אותה התווה לעצמו ואף להסלים את מעשיו בדמות רצון להוציא אל הפועל פיגוע התאבדות המוני באוטובוס באופן שייפגעו אזרחים רבים ככל האפשר.

5. הערך המוגן בו פגע הנאשם הנו שלום הציבור וביטחונו באופן מובהק. מדיניות הענישה הנוהגת בגין העבירות והמעשים אותם ביצע הנאשם, הנה מחמירה, שכן מדובר במעשים שנועד לפגוע בעצם קיומה של המדינה ולא רק באזרחים. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מעשיו של הנאשם מונעים ממניעים אידיאולוגיים ומהזדהות עם ארגון טרור אליו ראה עצמו משתייך. לגבי טענת המאשימה לפיה מדובר בשני אירועים, האחד נוגע בקשר עם סאלח, והשני ביתר המעשים, לא ניתן לקבל זאת שכן על פני הרצף המתמשך של מעשיו של הנאשם, נכון יותר לראות מעשיו כאירוע אחד, מעשים שנועדו להגיע לתכלית אחת, ועל כן יש לקבוע מתחם עונש אחד. המתחם הראוי, בשים לב לעבירות אותן עבר הנאשם למעשיו, נע בין 7 ל - 14 שנים. באשר לעונשו של הנאשם בתוך המתחם, יש לזקוף לזכותו את הודאתו והחסכון בניהול המשפט, את גילו הצעיר ועברו הנקי. לצד זאת שיקולי הרתעת היחיד והרבים, מהווים אפיק מרכזי בענישה במעשים בהם אנו עוסקים. במיוחד נכון הדבר בקשר לסיוע לאויב בזמן מלחמה, שאז חשיבות ההרתעה הנה רבה.

לאור האמור ולאחר שקלול כלל הנתונים כמפורט לעיל, אנו גוזרים על הנאשם כלהלן:

א. מאסר בפועל לתקופה של 8 שנים. תחילת מאסרו מיום מעצרו.

ב. מאסר מותנה לתקופה של 12 חודשים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בתוך 3 שנים מיום שחרורו.

זכות ערעור לבית משפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ח אייר תשע"ז, 24 מאי 2017, במעמד ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשם והנאשם עצמו.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד